

HATÁRTALANUL!

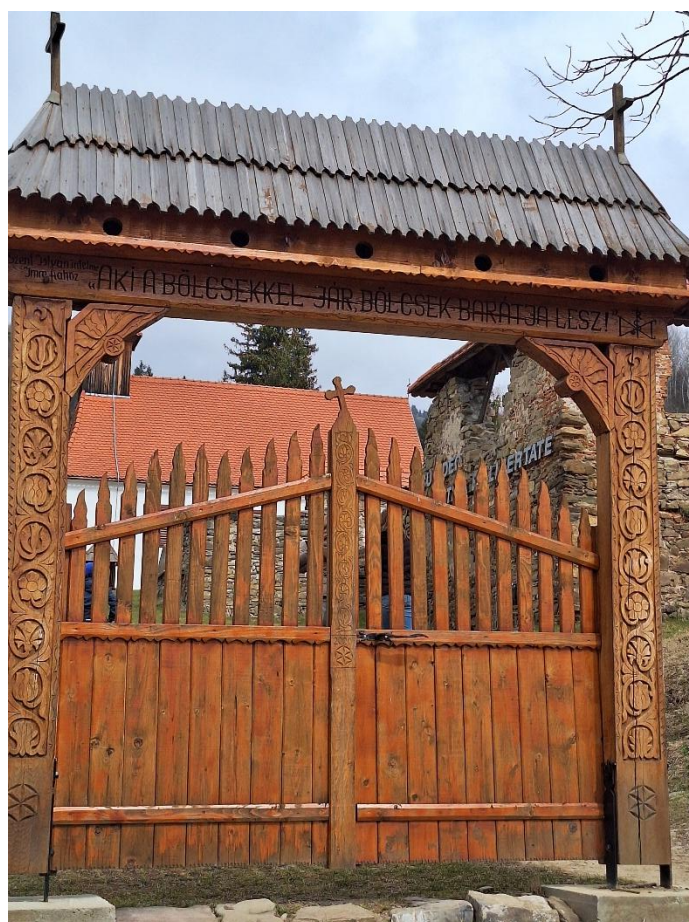
MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

Maglódi Vermesy Péter Általános Iskola és AMI

ERDÉLY

Hetedik évfolyam - 2026. március 23-28.

Beszámoló

A 7.c és a 7.d osztály, a 7. a és a 7.e néhány tanulóival kiegészülve 2026. március 23. és 28. között Határtalanul! pályázat keretében tanulmányi kiránduláson vett részt Erdélyben, melynek célja a külhoni magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővítésének elősegítése volt.

Az utazást megelőzően a gyermekek előkészítő óráján a Határtalanul! Barangoló digitális tartalomtár rendkívül hasznosnak bizonyult az úticélhoz kapcsolódó legendák felfedezésében.

Március 23.

A gyerekek izgatottan érkeztek a kora hajnalra hirdetett gyülekezésre. Némi eligazítás és a búcsúzás pillanatai után, 4:00-kor útnak indultunk, amivel kezdetét vette hatnapos külföldi kalandunk.

Már a hétfői napunk is eseménydúsan telt. Első határon túli megállónk a történelmi Erdély kapujában, Királyhágón volt.

Ezután Bánffyhunyadiig, Kalotaszeg „fővárosáig” utaztunk, ahol a méltán híres cigánypaloták szegélyezték utunkat. Itt meglátogattuk a város központjában található középkori református templomot, amiben megcsodáltuk a falakon lévő részlegesen feltárt freskókat és a fakazettás mennyezetet. Kolozsvár városközpontjában folytattuk sétánkat, jellegzetes szobrokat és épületeket útba ejtve, mint például Sárkányölő Szent György szobra és Mátyás király szülőháza.

Ezt követően tovább utaztunk Tordára, ahol a világ egyik legszebb sóbányájában sétáltunk. A 10-12°C-os barlangban a gyerekek hatalmas Maglód kiállításokkal próbálhatták ki a sóbánya termeinek sokszoros visszhangját és pihenhettek a csónakázótavat körülvevő padokon.

A fárasztó nap után megérkeztünk Székelyszentlélekre, ahol elfoglaltuk szobáinkat, majd elfogyasztottuk a finom és bőséges vacsoránkat, a szálláshelyünként is szolgáló Becsali panzió éttermében. Az utazás izgalma miatt csak későn tudták álomra hajtani fejüket a kis utasok. De másnap újabb csodák vártak ránk!

Március 24.

Második napunkon a szomszédos Nyikómalomfalvára utaztunk, hogy találkozzunk Papp Jenő fafaragó-és székelykapu készítővel. Rövid tájékoztató után a gyerekek maguk is kipróbálhatták a faragást. Igazán elmélyülten és lelkesen dolgoztak, segítették egymást és vendéglátónk is végtelen türelemmel egyengette a diákokat a táblácskák készítése közben.

A műhelyben töltött felejthetetlen pillanatok után újra útra keltünk és ellátogattunk a Mini Erdély Parkba, Szejkefürdőre. Románia egyetlen multikulturális, tematikus makettparkjában betekintést nyerhettünk Erdély építészeti sokszínűségébe és kicsiben megnézhattuk a régió minden nemzetének legfontosabb épületeit.

Ezután nemzetiszínű szalagot tűztünk Orbán Balázs író sírjára és szálláshelyünk felé vettük utunkat. Útközben Farkaslakán, Tamási Áron sírjánál is elidőztünk egy keveset, majd körbesétáltunk a színes kínálatot nyújtó kézműves vásáron. De a nap még nem ért véget!

Székelyszentlélekről meglepetésünkre egy „vadonatúj járgány” vitt fel minket a 25 méter magas Jézus Szíve kilátóhoz a Gordon hegyre. Az idő kissé szeles és hűvös volt ugyan, de a pazar kilátás mindenkit kárpótolt és tudtuk, hogy estére szállásadóink kemencében sült, meleg kenyérrel várnak majd bennünket! Ismét élményekkel teli tértünk nyugovóra.

Március 25.

Harmadik napunkra terveztük egy erdélyi oktatási intézmény meglátogatását és egy hosszabb utazást. Először útba ejtettük Gyergyóalfalun a helyi óvodát, ahol a gyerekeknek furulyajátékkal és közös dallal kedveskedtünk. Cserébe Adél óvónéni citerán kísérte a kis ovisok énekét, akik azt is megmutatták, milyen ügyesen tudnak táncolni.

Ezután a kis kitérő után a még befagyott Gyilkos-tó és a Békás szoros lélegzetállító sziklái felé indultunk. Az idő csodálatos volt, a látvány pedig leírhatatlan.

Mielőtt visszatértünk volna szállásadóinkhoz Korondon is megálltunk, egy helyi vállalkozónál, aki sótermékekkel foglalkozott. Rövid bemutatót hallottunk tőle a só jótékony hatásáról, és a sódarabolást is kipróbálhatták a gyerekek, illetve vásárolhattak a termékekből. Ízes beszéde mindannyiunk fülében ott maradt.

Március 26.

A következő napon reggeli után Csíkszépvízre és Csíkvacsárcsiba utaztunk. A buszt magunk mögött hagyva, traktorral a közeli Kód-erdőbe vittek bennünket, ahol Márton Alpár járta körbe velünk a Cserevirág Tanösvényt, bemutatva az erdő növényeit, gombáit, madarait és vadjait. Medvét ugyan nem láttunk, de volt szerencsénk két farkassal is találkozni messziről, ami Alpár szerint egyáltalán nem mindennapi dolog!

Következő megállónk a Csíksomlyói Kegyetemplom és a Csodatévő Mária szobor volt. Nem messze tőle található a Barátok Feredője nevű bór víz-forráshoz is elsétáltunk, ahol a bátrabbak meg is kóstolták a forrásvizet.

Március 27.

Péntekre is akadt program és várnivaló! Ez a napunk városnézéssel indult Székelyudvarhelyen. Innen utaztunk az Ezeréves határhoz és Erdély legkeletibb utolsó vasúti őrházához, majd jött egy újabb izgalmas program: a Gyimesek völgyében található alpesi bobbálya! A Csíkszeredától 30 km-re lévő létesítmény 900-1060 méter tengerszint feletti magasságban található, 160 m szintkülönbséggel. A bob gyorsasága garantált adrenalin-élmény volt minden lecsúszó számára! Volt, akinek annyira tetszett, hogy háromszor-négyszer is megismételte a csúszást!

Március 28.

Szombaton, összepakolás és búcsúzás után megálltunk Korondon, hogy senki ne térjen haza vásárfia nélkül. Aztán bekanyarodtunk Szovátára is, hogy sétálhassunk egy utolsót a páratlan szépségű Medve-tó körül. Az utolsó program után, amikor beszálltunk a buszba, eleredt az eső. És még mondja valaki, hogy nem vagyunk szerencsések?

Este 7 óra körül fáradtan, de életre szóló élményekkel gazdagodva tértünk haza családjainkhoz.

Tavaszi szünet után egy értékelő óra keretében elevenítették fel diákjaink az utazás szép pillanatait. Együtt nézegetve a képeket, mindannyian készen álltunk bármikor visszatérni Erdélybe.

Június 4-én, a Nemzeti Összetartozás napján témanapot tartottunk és részt vettünk az iskolai megemlékezésen, tovább erősítve a határon túli magyarokkal való kapcsolódás fontosságát fiatalokban és idősekben egyaránt.

Seresné Bánfi Evelin és Márta Erika